

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 8C/94/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614206145
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Tarcala
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2016:8614206145.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník samosudcom JUDr. Matúšom Tarcalom v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Karadžičova 8, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: Ján Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX, XXX XX R., o zaplatenie 968,53 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 524,77 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške

- 8,75% ročne zo sumy 0,68 Eur od 21.02.2013 do zaplatenia
- 8,75% ročne zo sumy 14,17 Eur od 21.03.2013 do zaplatenia
- 8,75% ročne zo sumy 14,17 Eur od 21.04.2013 do zaplatenia
- 8,5% ročne zo sumy 14,17 Eur od 21.05.2013 do zaplatenia
- 8,5% ročne zo sumy 14,17 Eur od 21.06.2013 do zaplatenia
- 8,5% ročne zo sumy 14,17 Eur od 21.07.2013 do zaplatenia
- 8,5% ročne zo sumy 14,17 Eur od 21.08.2013 do zaplatenia
- 8,5% ročne zo sumy 14,17 Eur od 21.09.2013 do zaplatenia
- 8,5% ročne zo sumy 14,17 Eur od 21.10.2013 do zaplatenia
- 8,25% ročne zo sumy 14,17 Eur od 21.11.2013 do zaplatenia
- 8,25% ročne zo sumy 14,17 Eur od 21.12.2013 do zaplatenia
- 8,25% ročne zo sumy 14,17 Eur od 21.01.2014 do zaplatenia
- 8,25% ročne zo sumy 14,17 Eur od 21.02.2014 do zaplatenia
- 8,25% ročne zo sumy 14,17 Eur od 21.03.2014 do zaplatenia
- 8,25% ročne zo sumy 14,17 Eur od 21.04.2014 do zaplatenia
- 8,25% ročne zo sumy 14,17 Eur od 21.05.2014 do zaplatenia
- 8,15% ročne zo sumy 14,17 Eur od 21.06.2014 do zaplatenia
- 8,15% ročne zo sumy 14,17 Eur od 21.07.2014 do zaplatenia
- 8,15% ročne zo sumy 14,17 Eur od 21.08.2014 do zaplatenia
- 8,05% ročne zo sumy 14,17 Eur od 21.09.2014 do zaplatenia
- 8,05% ročne zo sumy 14,17 Eur od 21.10.2014 do zaplatenia
- 8,05% ročne zo sumy 14,17 Eur od 21.11.2014 do zaplatenia
- 8,05% ročne zo sumy 14,17 Eur od 21.12.2014 do zaplatenia
- 8,05% ročne zo sumy 14,17 Eur od 21.01.2015 do zaplatenia
- 8,05% ročne zo sumy 14,17 Eur od 21.02.2015 do zaplatenia
- 8,05% ročne zo sumy 14,17 Eur od 21.03.2015 do zaplatenia
- 8,05% ročne zo sumy 14,17 Eur od 21.04.2015 do zaplatenia
- 8,05% ročne zo sumy 14,17 Eur od 21.05.2015 do zaplatenia

a to všetko v splátkach vo výške 30,- Eur mesačne splatných vždy k 20. dňu v mesiaci počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku s tým, že omeškaním čo i len jednej splátky sa stáva splatným celý dlh..

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

o d ô v o d n e n i e :

Právny predchodca žalobcu (Consumer Finance Holding a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130) sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 14.11.2014 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 968,53Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne od 04.12.2011 do zaplataenia a trovy konania.

Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril dňa 07.05.2010 zmluvu o pôžičke č. 6071171, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku v celkovej výške 1.461,60 Eur. Podľa zmluvy mal žalovaný pôžičku splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 25,93 Eur, ale do dnešného dňa zaplatil len sumu 325,23 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať jednotlivé splátky riadne a včas, listom zo dňa 25.11.2011 (predžalobná upomienka) ho vyzval k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo. Žalovaný dlžné splátky neuhradil.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že žalobu považuje za nedôvodnú a žiada ju zamietnuť v celom rozsahu, pretože zmluva o pôžičke je bezúročná a bez poplatku, nakoľko v nej absentujú zákonné náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Namietal taktiež všetky neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sú v zmluve a vzniesol námietku premlčania splátok ako aj celého dlhu, platnosť zosplatenia a výšku úrokov, ktoré prevyšujú výšku úrokových sadzieb účtovaných bankami v rozhodnom čase za porovnateľné produkty. Všetky poplatky účtované žalobcom považuje žalovaný za neprijateľné zmluvné podmienky a žiada prinajmenšom moderovať výšku úrokovej sadzby. Zároveň dal súhlas na vstup vedľajšieho účastníka do konania, ak by tento do konania vstúpil, resp. chcel vstúpiť. Pre prípad, že by súd žalobu nezamietol a uložil by mu povinnosť zaplatiť dlžnú sumu, žiadal, aby mu súd povolil možnosť splácať dlžnú sumu v splátkach vo výške 10,- Eur mesačne a aby o trovách rozhodol podľa § 150 O.s.p. s odôvodnením, že je dôchodca s dôchodkom v roku 2016 vo výške 297,- Eur mesačne.

Uznesením č.k. 8C/94/2014-30 zo dňa 22.09.2015 Okresný súd Svidník pripustil zmenu účastníkov konania tak, že na miesto pôvodného žalobcu Consumer Finance Holding, a.s. vstúpil Intrum Justitia Slovakia, s.r.o..

Uznesením č.k. 8C/94/2014-37 zo dňa 13.01.2016 Okresný súd Svidník na základe čiastočného späťvzatia žaloby konanie v časti o zaplataenie sumy prevyšujúcej 933,48 Eur a prevyšujúcej úroky z omeškania 9,25% ročne zo sumy 25,93 Eur od 21.11.2011 do zaplataenia, 9% ročne zo sumy 25,93 Eur od 21.12.2011 do zaplataenia, 9% ročne zo sumy 25,93 Eur od 21.01.2012 do zaplataenia, 9% ročne zo sumy 25,93 Eur od 21.02.2012 do zaplataenia, 9% ročne zo sumy 25,93 Eur od 21.03.2012 do zaplataenia, 9% ročne zo sumy 25,93 Eur od 21.04.2012 do zaplataenia, 9% ročne zo sumy 25,93 Eur od 21.05.2012 do zaplataenia, 9% ročne zo sumy 25,93 Eur od 21.06.2012 do zaplataenia, 8,75% ročne zo sumy 25,93 Eur od 21.07.2012 do zaplataenia, 8,75% ročne zo sumy 25,93 Eur od 21.08.2012 do zaplataenia, 8,75% ročne zo sumy 25,93 Eur od 21.09.2012 do zaplataenia, 8,75% ročne zo sumy 25,93 Eur od 21.10.2012 do zaplataenia, 8,75% ročne zo sumy 25,93 Eur od 21.11.2012 do zaplataenia, 8,75% ročne zo sumy 25,93 Eur od 21.12.2012 do zaplataenia, 8,75% ročne zo sumy 25,93 Eur od 21.01.2013 do zaplataenia, 8,75% ročne zo sumy 25,93 Eur od 21.02.2013 do zaplataenia, 8,75% ročne zo sumy 25,93 Eur od 21.03.2013 do zaplataenia, 8,75% ročne zo sumy 25,93 Eur od 21.04.2013 do zaplataenia, 8,5% ročne zo sumy 25,93 Eur od 21.05.2013 do zaplataenia, 8,5% ročne zo sumy 25,93 Eur od 21.06.2013 do zaplataenia, 8,5% ročne zo sumy 25,93 Eur od 21.07.2013 do zaplataenia, 8,5% ročne zo sumy 25,93 Eur od 21.08.2013 do zaplataenia, 8,5% ročne zo sumy 25,93 Eur od 21.09.2013 do zaplataenia, 8,5% ročne zo sumy 25,93 Eur od 21.10.2013 do zaplataenia, 8,25% ročne zo sumy 25,93 Eur od 21.11.2013 do zaplataenia, 8,25% ročne zo sumy 25,93 Eur od 21.12.2013 do zaplataenia, 8,25% ročne zo sumy 25,93 Eur od 21.01.2014 do zaplataenia, 8,25% ročne zo sumy 25,93 Eur od 21.02.2014 do zaplataenia, 8,25% ročne zo sumy 25,93 Eur od 21.03.2014 do zaplataenia, 8,25% ročne zo sumy 25,93 Eur od 21.04.2014 do zaplataenia, 8,25% ročne zo sumy 25,93 Eur od 21.05.2014 do zaplataenia, 8,15% ročne zo sumy 25,93 Eur od 21.06.2014 do zaplataenia, 8,15% ročne zo sumy 25,93 Eur od 21.07.2014 do zaplataenia, 8,15% ročne zo sumy

25,93 Eur od 21.08.2014 do zaplattenia, 8,05% ročne zo sumy 25,93 Eur od 21.09.2014 do zaplattenia, 8,05% ročne zo sumy 25,93 Eur od 21.10.2014 do zaplattenia zastavil.

Podľa § 115a ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) pojednávanie nie je potrebné nariadovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 156 ods. 1 prvá veta, ods. 3 O.s.p., rozsudok sa vyhlasuje vždy verejne; vyhlasuje ho predseda senátu alebo samosudca v mene Slovenskej republiky. Vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Keďže v tomto prípade bolo predmetom konania zaplattenie sumy 968,53 Eur (po čiastočnom späťvzati žaloby 933,48 Eur), jedná sa o drobný spor (§ 200ea ods. 1 O.s.p.), a preto súd na prejednanie veci v súlade s § 115a ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a v zmysle § 156 ods. 1 prvá veta ods. 3 O.s.p. rozsudok verejne vyhlásil dňa 28.04.2016 o 7.45 hod.. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené na úradnej tabuli súdu od 18.04.2016.

Účastníci sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

Súd sa vo veci oboznámil so spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav veci:

Právny predchodca žalobcu uzatvoril ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom dňa 07.05.2010 zmluvu o pôžičke č. 264242, predmetom ktorej bola pôžička vo výške 850,- Eur. V zmluve bola ako celková suma pôžičky uvedená 1.461,60 Eur, čo mal žalovaný zaplatiť v 58 splátkach po 25,93 Eur poštovou poukážkou. RPMN v zmluve bola uvedená ako 25,24%, ročná úroková sadzba 25,24% a priemerná hodnota RPMN 48,66%. Termín konečnej splatnosti bol uvedený ako "60 mesiacov". Celkové náklady spotrebiteľa mali byť 611,60 Eur.

Z prehľadu splátok a úhrad predložených právnym predchodcom žalobcu súd zistil, že žalovaný mu zaplatil spolu 325,24 Eur (aj keď v časti „sumár“ je uvedená suma úhrad 341,47 Eur, ako kreditná položka je uvedený aj daňový účtovný odpis dňa 11.09.2014 vo výške 16,24 Eur, ktorý nie je možné považovať za úhradu žalovaného).

Z listu zo dňa 25.11.2011 označeného ako „predžalobná upomienka“ (v spise na č.l. 5) súd zistil, že právny predchodca žalobcu s poukazom na súlad so VOP vyzýva žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo. List bol doručený žalovanému dňa 30.11.2011 (fotokópia doručky na č.l. 6).

Právny predchodca žalobca je obchodnou spoločnosťou, pričom jedným z predmetom jeho podnikania (činnosti) je poskytovanie úverov z vlastných peňažných zdrojov nebankovým spôsobom. Žalovaný je fyzická osoba - nepodnikateľ. Predmetná úverová zmluva je preto v zmysle § 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka zmluvou spotrebiteľskou. Preto súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy vychádzal z ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

Podľa § 2 písm. a/ a b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy 07.05.2010 (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom sa rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 a 2 ZoSÚ veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského

úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 ZoSÚ pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali

použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 až 3 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 a 10 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 53 ods. 9 (v čase uzavretia zmluvy § 53 ods. 8) OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 100 ods. 1 a 2 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 OZ ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p. ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť (ide spravidla o tzv. "formulárové zmluvy"). Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (cit. ust. § 53 ods. 5 OZ). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere,

že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

Z obsahu spisu mal súd v prejednávanej veci za preukázané, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver (pôžičku) vo výške 850,- Eur (aj keď v žalobe zavádzajúco uvádza, že jej poskytol celkovú sumu pôžičky 1.461,60 Eur, v skutočnosti jej poskytol len 850,- Eur), z ktorého žalovaný zaplatil spolu 325,23 Eur. Listom zo dňa 25.11.2011 (označenom ako predžalobná upomienka) právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že žiada uhradiť celý dlh.

Súd v zmysle záverov rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci Océano Grupo Editorial SA (spojené prípady C-240/98 až C-244/98) z úradnej moci (ex officio) preskúmal opodstatnenosť uplatneného nároku z hľadiska jeho súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že nárok je dôvodný len čiastočne.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí totiž okrem všeobecných náležitostí povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 4 ZoSÚ. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonom ustanovení síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver je potrebné posudzovať ako bezúročný a bez poplatkov.

Súd konštatuje, že uvedená zmluva neobsahuje údaje predpísané v § 4 ods.2 písm. g) ZoSÚ účinného ku dňu jej uzavretia (t.j. konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru) ani údaj v zmysle § 4 ods. 2 písm. i) ZoSÚ (t.j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov), pričom vo všeobecnosti samotná absencia náležitostí podľa § 4 ods. 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), znamená, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Uvedené údaje pritom v žiadnom prípade nemôžu nahradiť rozsiahle, individuálne nevyjednané, drobným, hustým písmom písané úverové zmluvné podmienky. Ak zákon o spotrebiteľských úveroch ako podstatnú náležitosť zmluvy predpisuje konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru (§ 4 ods.2 písm. g/), výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i/) a s ich neuvedením spojil tak závažný dôsledok, akým je bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (§ 4 ods. 3ZoSÚ) tak je zrejmé, že tieto museli byť jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom uvedené v takejto zmluve a nemohli byť nahradené odkazmi na úverové či iné podmienky.

Čo sa týka konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, niet pochyb o tom, že tá musí byť určená presne, jasne, určito a zrozumiteľne. V danom prípade síce v zmluve je uvedené, že termín konečnej splatnosti je „60 mesiacov“, ale takéto určenie je podľa názoru súdu nepostačujúce. V zmluve absentuje údaj o dni v mesiaci, ku ktorému sú jednotlivé splátky splatné a tak aj deň, ktorý je dňom konečnej splatnosti úveru. Zákon o spotrebiteľských úveroch hovorí jednoznačne o jednej z náležitostí zmluvy - konečná splatnosť spotrebiteľského úveru. Deň splatnosti jednotlivých splátok je upravený v bode 6.2 VOP a to tak, že „Pokiaľ nie je v Splátkovom kalendári a/alebo Zmluve a/alebo Podmienkach a/alebo VOP stanovené inak, sú Splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci.“ Takúto formuláciu ale súd nepovažuje za dostačujúcu, nakoľko ide o drobným písmom formulovaný text, ktorý splyva s ostatným textom Podmienok. Navyše 20. deň ako deň splatnosti jednotlivých splátok je uvedený len podmieneným spôsobom (Pokiaľ nie je v Splátkovom kalendári a/alebo Zmluve a/alebo Podmienkach a/alebo VOP stanovené inak), čo je taktiež u spotrebiteľa spôsobilé vzbudiť neistotu v tom, ktorý deň je dňom splatnosti splátky ako aj konečnej splatnosti úveru. Neurčitosť tejto zákonom vyžadovanej náležitosti pritom len umocňuje to, že v zmluve je uvedené, že konečná splatnosť je 60 mesiacov, hoci pôžička mala byť splatená 58 mesačnými splátkami.

V zmluve absentuje aj náležitosť podľa ust. § 4 ods. 2 písm. i) ZoSÚ. V zmluve je uvedená len výška splátky, z ktorej nevyplýva, koľko z tejto splátky ide na splátku úveru a koľko ide na splátku úroku. V zmluve je len jedna suma mesačnej splátky (25,93 Eur). Z nej nevyplýva, koľko z toho bude na istinu úveru, koľko na úroky a na prípadné poplatky. V zmluve je uvedený len počet splátok (58), a to bez určenia koľko z nich je na istinu úveru, koľko na úroky, koľko na prípadné poplatky. Na tom nič nemení ani znenie bodu 6.3 VOP, podľa ktorého „V jednotlivých splátkach je zahrnutý dohodnutý anuitný úrok, príslušná časť istiny a poistenie“. Z obsahu samotnej zmluvy totiž nevyplýva, aká je výška splátky na úver, aká je výška splátky na úrok, aká je výška splátky na prípadné poistenie. Účelom ustanovenia § 4

ods. 2 písm. i/ ZoSÚ bolo to, aby bol spotrebiteľ zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Z ustanovenia § 4 ods. 2 ZoSÚ vyplýva, že tam uvedené náležitosti musí obsahovať samotná zmluva. Je preto vylúčené aby sa zmluva pokiaľ ide o tieto podstatné náležitosti odvolávala na inú listinu, napr. na všeobecné obchodné podmienky, ktorých obsah dlžník nemôže vôbec ovplyvniť. Údaje o konečnej splatnosti úveru, výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov predstavujú jednu z náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 4 ods. 2 ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Je preto potrebné, aby tieto údaje boli obsiahnuté priamo v texte zmluvy o poskytnutí úveru. Nie je možné pripustiť, aby takáto podstatná náležitosť, s neuvedením ktorej sa zákonom zabezpečila dlžníkovi zvýšená ochrana v tom, že v prípade jej neuvedenia v zmluve spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, uvádzala iba vo všeobecných podmienkach. V tomto smere teda súd zastáva názor (vyslovený už aj inými súdmi, viď napr. Rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn.9Co/208/2012 zo dňa 18.10.2012), že pokiaľ tieto údaje neboli obsiahnuté ako náležitosť zmluvy priamo v texte zmluvy o úvere, je potrebné spotrebiteľovi poskytnúť zvýšenú ochranu v tom, že sa takýto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Časť obsahu zmluvy sa síce môže určiť i odkazom na všeobecné obchodné podmienky, prípadne na iné obchodné podmienky, je však potrebné uviesť, že podstatné náležitosti zmluvy predpísané zákonom musia byť zapravené priamo v texte zmluvy. Menej podstatné náležitosti - vedľajšie dojednania môžu byť uvedené i vo všeobecných podmienkach, resp. obchodných podmienkach tvoriacich súčasť zmluvy. Údaj o konečnej splatnosti úveru, výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov však nie je možné považovať za vedľajšie, menej podstatné dojednanie, ale za údaj, uvedenie ktorého sa vyžaduje priamo zo zákona. Je preto potrebné takýto údaj uviesť priamo v texte zmluvy, aby bola zabezpečená istota, že druhý účastník zmluvy sa s týmto údajom má možnosť riadne oboznámiť a je mu dané na zváženie, či i pri takejto miere nákladov spotrebiteľského úveru je ochotný do zmluvného vzťahu s veriteľom poskytujúcim úver vstúpiť. Ide totiž o jeden z ukazovateľov výhodnosti úveru. Ak tomu tak v danom prípade nebolo, súd vychádzal z predpokladu, že tieto údaje neboli v zmluve o poskytnutí úveru, uzatvorenej so žalovaným riadne uvedené a považoval takýto úver za bezúročný a bez poplatkov.

Súdu taktiež neušlo pozornosti, že v zmluve je nesprávne uvedená hodnota priemernej RPMN a to v neprospech spotrebiteľa. Údaj o priemernej RPMN je informatívny údaj, ktorého úlohou je poskytnúť spotrebiteľovi pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere okamžitú informáciu o tom, či úver, ohľadom ktorého sa chystá uzavrieť úverovú zmluvu s ohľadom na jeho RPMN (ktorá musí byť súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako jej obligatórna náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ) je v porovnaní s obdobnými úvermi poskytovanými na trhu s úvermi výhodný alebo nie, čo môže mať rozhodujúcu váhu pri rozhodovaní spotrebiteľa o akceptácii podmienok navrhovaných dodávateľom. Dodávateľ musí v zmysle citovaného § 4 ods. 2 písm. k) ZoSÚ uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere údaj o priemernej RPMN, ktorý je v zmysle citovaného ustanovenia zverejnený podľa § 7a ZoSÚ Ministerstvom financií SR zo súhrnných údajov poskytnutých veriteľmi za príslušný kalendárny štvrtrok. Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá dňa 07.05.2010 a keďže údaje za 2. štvrtrok 2010 boli zverejnené až 30.07.2010, použijú sa súhrnné údaje za 1. štvrtrok 2010 zverejnené dňa 29.04.2010. Vychádzajúc z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalovanému bol poskytnutý úver 850,- Eur so splatnosťou 58 mesiacov (t.j. 6 rokov). Vychádzajúc z obsahu zmluvy súčasťou zmluvy je aj dohoda o zrážkach zo mzdy, čo je zabezpečovací inštitút podľa § 551 Občianskeho zákonníka (5. oddiel 1. hlavy 8. časti OZ - zabezpečenie záväzkov). Úver z predmetnej úverovej zmluvy je preto úverom so zabezpečením. Podľa MF SR zverejnených údajov o priemernej RPMN za 1. štvrtrok 2010 bola priemerná hodnota RPMN pri spotrebiteľských úveroch so zabezpečením alebo lízing vo výške do 1500 eur vrátane so zmluvnou splatnosťou od 5 do 10 rokov 17,53%. Žalobca v zmluve uviedol, že priemerná hodnota RPMN je 48,66%, čo je zjavne údaj nesprávny. Pri hodnotení toho, či je údaj o priemernej hodnote RPMN v neprospech spotrebiteľa platí opačný princíp ako pri hodnotení nesprávne uvedeného údaju o RPMN predmetného úveru. Kým nesprávne uvedená RPMN úveru je v neprospech spotrebiteľa vtedy, keď je v zmluve uvedená nižšia, ako v skutočnosti je (tzn. ak spotrebiteľ v skutočnosti ročne "prepláť" viac, ako deklaruje dodávateľ v zmluve), nesprávne uvedená priemerná RPMN je v neprospech spotrebiteľa vtedy, keď je v zmluve uvedená vyššia, ako v skutočnosti je (tzn. ak dodávateľ v zmluve deklaruje, že priemerná hodnota RPMN obdobných úverov na trhu je vyššia, ako v skutočnosti). V tomto prípade dodávateľ (žalobca) v zmluve deklaroval, že priemerná hodnota RPMN obdobných úverov na trhu bola v rozhodnom období 48,66%,

avšak tá bola vo výške 17,53%, čo zavádza spotrebiteľa v tom, že obdobné úvery na trhu (teda aj úvery poskytované konkurenciou) sú o vyše 30 percentuálnych bodov nevýhodnejšie ako v skutočnosti. V zmluve bola teda nesprávne uvedená priemerná RPMN v neprospech spotrebiteľa. Nesprávne uvedenie RPMN v neprospech spotrebiteľa môže z hľadiska posudzovania výhodnosti/nevýhodnosti úveru spotrebiteľom pôsobiť dokonca negatívnejšie ako samotné neuvedenie priemernej RPMN. Ako je vyššie konštatované, zmyslom uvádzania priemernej RPMN v zmluvách o spotrebiteľských úveroch je to, aby mohol spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy jednoducho porovnaním RPMN jeho úveru a priemernej RPMN obdobných úverov na trhu vyhodnotiť, či predmetný úver je alebo nie je preňho výhodný. Pokiaľ by zmluva obsahovala len údaj o RPMN (a nie údaj o priemernej RPMN), mohol by si spotrebiteľ vyhodnotiť len to, aké sú jeho celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru, avšak nie jeho výhodnosť/nevýhodnosť v porovnaní s priemerom na trhu s úvermi. Ak ale zmluva obsahuje aj údaj o RPMN a aj údaj o priemernej RPMN, ktorá je v zmluve uvedená v neprospech spotrebiteľa (tzn. ak je uvedená vyššia ako v skutočnosti), spotrebiteľ je pri takomto porovnaní zavádzaný v tom smere, že v dôsledku tohto nesprávneho údaju môže nadobudnúť presvedčenie, že obdobné úvery sú na trhu poskytované v priemere s vyššou RPMN a teda že úver, ktorý mu má byť poskytnutý na základe navrhovanej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je v porovnaní s konkurenciou na trhu výhodnejší ako v skutočnosti je. To môže mať rozhodujúci vplyv na akceptáciu dodávateľom navrhnutých podmienok úveru.

Právny predchodca žalobcu v žalobe uviedol, že z dôvodu, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, dňa 25.11.2011 listom - predžalobnou upomienkou vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo s poukazom na súlad s VOP. Z obsahu zmluvy ako aj priložených VOP súd nezistil, že by tieto obsahovali ustanovenie oprávňujúce žalobcu vyhlásiť mimoriadne zosplatenie úveru v prípade omeškania dlžníka (žalovaného). Občiansky zákonník (ktorý sa ako právny predpis v zmysle citovaného ustanovenia § 52 ods. 2 OZ použije prednostne na právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, čo je aj tento prípad) v citovanom ustanovení § 565 síce pripúšťa, aby veriteľ mohol žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, táto možnosť je ale v spotrebiteľskej veci v zmysle § 53 ods. 9 OZ (v čase uzavretia zmluvy ust. § 53 ods. 8 OZ) podmienená kumulatívnym splnením troch podmienok:

- a) bolo to dohodnuté alebo rozhodnutím určené
- b) spotrebiteľ je v omeškaní so splátkou viac ako tri mesiace
- c) spotrebiteľ bol dodávateľom upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva

V prejednávanej veci nebolo preukázané, že by medzi účastníkmi zmluvného vzťahu bolo dohodnuté právo veriteľa žiadať podľa § 565 OZ zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (toto právo nevyplýva ani z obsahu zmluvy ani VOP), a preto súd nepovažuje predmetný spotrebiteľský úver za zosplatený a to aj bez ohľadu na prípadné splnenie ďalších dvoch vyššie uvedených podmienok (ide o podmienky kumulatívne, a preto dokazovanie smerujúce k preukázaniu ich naplnenia súd považoval za neúčelné).

Žalovaný vo svojom vyjadrení vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku.

Vychádzajúc zo zmluvy o úvere mal žalovaný úver splatiť v 60 mesačných splátkach (v zmluve je už vyššie prezentovaný rozpor v počte splátok a konečnej splatnosti, avšak súd pri tomto rozpore vychádzal z výkladu, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší, pretože rozvrhnutie dlhu na vyšší počet splátok znižuje výšku jednotlivých splátok). Aj napriek tomu, že konečná splatnosť úveru (presný deň) nebol zo samotnej zmluvy zrejmy (čo je jedným z dôvodov, prečo súd vyhlásil zmluvu o spotrebiteľskom úvere za bezúročnú a bez poplatkov), z bodu 6.2 VOP je zrejmé, že splátky mali byť splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci (to je zrejme aj z prehľadu splátok a úhrad predložených žalobcom). Prvú splátku mal tak žalovaný uhradiť do 20.06.2010 a poslednú (60.) do 20.05.2015. Právny predchodca žalobcu podal žalobu dňa 14.11.2014, a tak s poukazom na 3 ročnú premlčaciu dobu v zmysle citovaných ustanovení § 101 a § 103 OZ súd považuje za premlčané všetky splátky splatné pred 14.11.2011 (od 20.06.2010 do 20.10.2011, t.j. spolu 8 splátok).

Vzhľadom na to, že zmluvu je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatku, bolo nutné na jednotlivé splátky rozvrhnúť len istinu pôžičky, t.j. sumu 850,- Eur, a tak jedna splátka predstavuje sumu 14,17 Eur (850 Eur/60 splátok). Vzhľadom na to, že žalovaný zaplatil právnomu predchodcovi žalobcu spolu

325,23 Eur, čo predstavuje necelých 23 splátok ($325,23 \text{ Eur} / 14,17 = 22,959$) a jeho plnenia bolo potrebné započítavať v prvom rade na splátky najskôr splatné, plnenia žalovaného prevýšili výšku splátok, ktoré sú premlčané, a teda ich je potrebné započítať aj na splátky nepremilčané. Námieta premlčania vznesená žalovaným je preto nedôvodná (všetky splátky, ktorých splatnosť nastala pred viac ako 3 rokmi pred podaním žaloby, boli uhradené)

Pri rozvrhnutí plnení žalovaného na splátky najskôr splatné (ktoré pozostávajú len z istiny, vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru) je možné konštatovať, že uhradená suma 325,23 Eur predstavuje zaplatených celých 22 splátok ($22 \times 14,17 \text{ Eur} = 311,74 \text{ Eur}$) a zo splátky č. 23. (splatnej 20.02.2013) bola uhradená časť 13,49 Eur ($325,23 \text{ Eur} - 311,74 \text{ Eur}$), a preto z nej zostáva uhradiť 0,68 Eur ($14,17 \text{ Eur} - 13,49 \text{ Eur}$). Ostatné splátky (splátka 24 až 60) sa stali splatnými tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Žalovaný z poskytnutej pôžičky (spotrebiteľského úveru) vo výške 850,- Eur zaplatil 325,23 Eur (čo ani vo svojom vyjadrení žiadnym spôsobom nespochybnil), a preto je povinný vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru vrátiť žalobcovi len zvyšok istiny vo výške 524,77 Eur ($850,- \text{ Eur} - 325,23 \text{ Eur}$).

Podľa § 517 ods. 2 OZ k ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z.“), ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Nakoľko nedošlo k preukázaniu riadneho zosplatenia pôžičky (spotrebiteľského úveru), nárok na úroky z omeškania patria žalobcovi vo vzťahu ku každej splátke osobitne odo dňa nasledujúceho od jej splatnosti (splátky boli splatné k 20. dňu v mesiaci, a preto má žalobca nárok na úroky z omeškania od 21. dňa toho-ktorého mesiaca). V súlade so zmenami úrokových sadzieb Európskej centrálnej banky súd priznal žalobcovi nároky na úroky z omeškania tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Súd povolil žalovanému v zmysle druhej vety citovaného § 160 ods. 1 O.s.p. dlžnú sumu 524,77 Eur splácať v splátkach a to vo výške 30,- Eur mesačne s ohľadom na to, že je starobným dôchodcom s dôchodkom vo výške 297,- Eur (k čomu priložil aj kópiu rozhodnutia Sociálnej poisťovne). Súd nevyhovel jeho žiadosti o povolenie splátok dlhu v sume 10,- Eur mesačne a to ohľadom na výšku dlhu (524,77 Eur) ako aj to, že dlh neustále narastá o úroky z omeškania. Pokiaľ súd rozhoduje o povolení splátok, splátky môže určiť len tak, aby dlh mohol byť v primeranej dome (cca do dvoch rokov) splátkami uhradený. Preto súd považoval za primeranú splátku vo výške 30,- Eur. Zároveň je nutné pripomenúť, že žalovaný uzatváral zmluvu v čase, keď jeho starobný dôchodok bol ešte nižší (zo zmluvy vyplýva, že ten bol vo výške 256,50 Eur), pričom v tom čase súhlasil so splátkami vo výške 25,93 Eur mesačne.

Pre úplnosť súd vo vzťahu k vyjadreniu žalovaného uvádza, že súd konštatoval, že úver je bezúročný a bez poplatku, a preto sa ďalej nezaoberal námietskami žalovaného poukazujúcimi na nedôvodnosť poplatkov a nepríjemnosť úrokov (súd nepriznal žalobcovi ani úrok pôžičky a ani žiadne poplatky). Pokiaľ žalovaný žiadal, aby súd žalobu zamietol v celom rozsahu pre neprijateľnosť zmluvných podmienok v zmluve, tak žiadnym spôsobom nespochybnil to, že mu finančné prostriedky vo výške 850,- Eur boli poskytnuté a že z nich zaplatil len sumu 325,23 Eur. Súd preto nevidí jeden logický dôvod (vzhľadom na to, že nárok nie je premlčaný, čo súd odôvodnil na predošlej strane tohto odôvodnenia), pre ktorý by žalovaný nemal mať povinnosť zvyšok finančných prostriedkov, ktoré mu boli riadne poskytnuté, vrátiť. Pokiaľ žalovaný vo svojom vyjadrení uviedol, že „namieta všetky neprijateľné zmluvné podmienky (vrátane tých, ktoré sú uvedené vo všeobecných obchodných podmienkach) a žiada ex offio vyhlásiť ich

neprijateľnosť“ tak tu súd pripomína, že aj keď si je vedomý toho, že má z úradnej moci (ex off) prihliadať na neprijateľné zmluvné podmienky v zmluve, je povinnosťou účastníka, ktorý je o existencii neprijateľnej zmluvnej podmienky presvedčený, aby súdu oznámil, čo za neprijateľnú zmluvnú podmienku považuje.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Úspech žalobcu bol v porovnaní s úspechom žalovaného takmer rovnaký (súd žalobe vyhovel v rozsahu 524,77 Eur z uplatnených 968,53, čo je pomer úspechu 54,18% k 45,82%. Rozsah, v ktorom bolo konanie v časti zastavené, je potrebné podľa prvej vety § 146 ods. 2 O.s.p. pripočítať na ťarchu žalobcu, pretože k čiastočnému späťvzatiu žaloby nedošlo v dôsledku správania sa žalovaného).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 ods. 1 O.s.p.).